

عنوان مقاله:

بررسی فقهی حقوقی ماده ۱۲ قانون بکارگیری سلاح توسط مامورین نیروهای مسلح در موارد ضروری

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات بنیادین فقهی، حقوقی؛ نظریه ها، رویکردها، چالش ها (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۷

نویسنده:

محمدباقر گرایلی

خلاصه مقاله:

ماده ۱۲ قانون به کابگیری سلاح مامورینی را که با رعایت مقررات این قانون مبادرت به بکارگیری سلاح نمایند، از مسوولیت جزائی یا مدنی مبرا دانسته است. در این مقاله ابتدا مامورین مسلح موضوع قانون بکارگیری سلاح و سپس موارد بکار گیری سلاح که شامل دفاع و دستگیری افراد فراری است، بر اساس مواد قانون و موازین فقهی تبیین شده است. بر اساس یافته های پژوهش استفاده از سلاح برای دفاع از خود و دیگری بی هیچ اشکالی پذیرفته شده است. اما اطلاق جواز استفاده از سلاح برای دستگیری افراد مظنون، متهم و مجرمان فراری، به دلیل عدم وجود شرایط کافی در این قانون پذیرفته نشده و قاعده اقدام، تحذیر، نظم، مقاومت در برابر مامور دولت و ضرورت که به عنوان دلیل بر جواز اقامه شده و یا ممکن است اقامه شود مورد بررسی و نقد قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

پلیس، سلاح، دفاع، متهم، مجرم، فراری، تحذیر، اقدام، حفظ نظم و ضرورت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661189>

